

Ziua Mondială a animalelor. Sfinții și necuvântătoarele

Sfinții sunt oameni la superlativ și uimesc prin viața lor sfântă. Urmând poruncii lui Dumnezeu de a fi stăpânitori ai creației, unii dintre ei au desăvârșit relația dintre om și ființele necuvântătoare.

În contextul Zilei Mondiale a animalelor, 04 octombrie, am aruncat o privire în Viețile Sfinților pentru a înțelege raportarea corectă a omului la animale din punct de vedere creștinesc.

Pentru început, trebuie amintit Sfântul Modest. Serbat pe 18 decembrie, Sfântul Modest, Patriarh al Ierusalimului, era în copilărie îngrijitor de vite. El a primit de la Dumnezeu darul vindecării minunate a animalelor bolnave și este considerat ocrotitorul animalelor domestice.

Sfântul Ilie și corbii

Sălbatici și oportuniști, corbii fură hrana altor animale și se hrănesc adesea cu stârvuri. Dar Dumnezeu a arătat că poate lucra și prin ei. L-au hrănit pe Sfântul Proroc Ilie în vremea secetei cumplite de 3 ani și 6 luni.

„Corbii îi aduceau pâine și carne dimineața, pâine și carne seara; iar apă bea din pârâu” (3 Regi 17:6).

Sfântul Iona și balena

Proorocul Iona a fost trimis de Dumnezeu să îndemne pe niniviteni la pocăință (cetatea Ninive, capitala imperiului asirian). De frică însă, profetul a ignorat porunca lui Dumnezeu și, încercând să fugă pe mare, a fost înghițit de o balenă sau chit - denumirea populară utilizată în Biblie.

Pântecul balenei, a fost pentru Iona loc de pocăință și de rugăciune. Totodată, stând acolo timp de trei zile a preînchipuit Învierea lui Hristos.

După trei zile „Domnul a dat poruncă peștelui și peștele a aruncat pe Iona la țărm!” (Iona 2:11). Sfântul Iona a prevestit distrugerea orașului Ninive, iar locuitorii s-au pocăit, primind iertarea divină.

Sfântul Gherasim și leul

Sfântul Gherasim a intrat în monahism de tânăr, retrăgându-se în pustiu la Tebaidei din Egipt, iar mai târziu a înființat o mănăstire în Palestina, aproape de Iordan.

Din relatările Sfinților Ioan Evirat și Sofronie Scolasticul aflăm că un leu pe care Sfântul l-a îngrijit și tămăduit îl însoțea întotdeauna, ascultându-l în tot ceea ce i se poruncea.

Potrivit sinaxarelor, Sfântul Gherasim dăduse în grija leului un catâr al mănăstirii ca să umble cu el și să-l pască pe lângă râul Iordanului.

Într-una din zile, pascând leul pe catâr, s-a dus de lângă dânsul depărtare și a adormit la soare. Trecând din Arabia un om cu cămile, a văzut catârul fără păstor, și l-a luat cu turmele sale. Sfântul Gherasim a crezut că leul a mâncat catârul, și l-a pedepsit să aducă apă de la Iordan în locul aceluia. Mai târziu s-a aflat adevărul și leul a fost eliberat din acea sarcină, dar a rămas alături de sfânt până la finalul vieții. Se spune că ar fi murit pe mormântul Sfântului Gherasim.

Prin aceste fapte, Dumnezeu a voit să preamărească pe sfântul ce L-a slăvit pe El o

viață întreagă dar și să ne arate cum erau Adam și Eva în Rai, înainte de căderea în păcat.

Sfânta Teodora și vrăbiile

Asemenea Sfântului Ilie, Sfânta Teodora de la Sihla a fost hrănită de păsări. Sinaxarele spun că vrăbiile îi aduceau în ciocurile lor, prin voia Domnului, făcămituri de pâine de la trapeza schitului Sihăstria în peștera unde locuia.

Urmărind vrăbiile, monahii au aflat de Sfânta Teodora și de viața ei curată.

Alte exemple

Pe când era bolnav, Sfântul Paisie Aghioritul a fost hrănit de un vultur care îi aducea pește.

Sfântul Antonie cel Mare a traversat Nilul împreună cu ucenicii săi pe crocodili.

Mormântul Sfintei Maria Egipteanca a fost săpat de un leu.

Sfântul Onufrie cel Mare a fost hrănit în pustie de căprioare.